

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **D. B.**, zast. JUDr. Vladimírem Čarňanským, advokátem, se sídlem Vodičkova 41, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2020, č. j. OAM-688/ZA/ZA11-K03-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2020, č. j. 4 Az 24/2020 - 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1]Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 4. 2020, č. j. OAM-688/ZA/ZA11-K03-2019, podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci.

[2]Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 7. 12. 2020, č. j. 4 Az 24/2020 - 31, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl.

[3]V odůvodnění rozsudku městský soud konstatoval, že v posuzovaném případě je sporná pouze otázka, zdali adresa, na niž žalovaný zaslal žalobci výzvu, aby se dne 24. 3. 2020 dostavil k pohovoru ve věci jeho žádosti o prodloužení mezinárodní ochrany (dále jen „předvolání“), byla místem hlášeného pobytu žalobce. Podle městského soudu současně z dohody o změně nájemní smlouvy předložené žalovanému dne 8. 8. 2019 vyplývá, že žalobce byl v období od 1. 10. 2016 do 31. 3. 2020 jedním z nájemců bytu na adrese S. X, P. X (dále jen „původní adresa“). Ve správním spisu dále od oddacího listu předloženého dne 15. 1. 2020 do vydaného rozhodnutí ze dne 8. 4. 2020 není založena žádná písemnost, která by prokazovala, že žalobce žádal o změnu místa hlášeného pobytu.

[4]Městský soud dále odkázal na § 77 odst. 2 zákona o azylu a konstatoval, že podle obsahu správního spisu žalobce o změnu místa hlášeného pobytu nepožádal dříve než ve druhé polovině měsíce dubna 2020. Podle městského soudu je současně správní spis očividně

kompletní, jednotlivé listy jsou řádně číslovány a jsou v souladu se seznamem spisového materiálu, přičemž žádný z nich nechybí. Z uvedeného bezpochyby vyplývá, že v době zaslání předvolání i konání pohovoru byl žalobcův pobyt nahlášen na původní adrese, žalovaný tak předvolání zaslal na správnou adresu.

[5]Podle městského soudu zároveň žalobce neměl spoléhat na to, že žalovaný v souvislosti s žádostí o změnu místa hlášeného pobytu sám opraví žalobcem předložený chybný doklad o zajištění ubytování, bylo tak povinností právě žalobce předložit tento doklad opravený. Městský soud následně vysvětlil, že neprovedl žalobcem navržený důkaz, který by prokázal pouze skutečnost, kdy se dostavil k žalovanému, nikoli zdali řádně požádal o změnu místa hlášeného pobytu. Současně vyjádření manželky žalobce vztahující se k jinému řízení žalobce nemůže mít v posuzovaném případě žádný vliv, neřídí-li se současně toto řízení ustanoveními zákona o azylu. Ostatně místo faktického pobytu žalobce na nové adrese není podle městského soudu rozhodné, nepožádá-li současně žalobce žalovaného o změnu původní adresy hlášeného pobytu. Navržený důkaz těhotenským průkazem žalobcovy manželky pak neměl souvislost s meritem věci.

II. Obsah kasační stížnosti

[6]Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou blanketní kasační stížnost. V jejím doplnění, jež Nejvyšší správní soud obdržel v zákonné měsíční lhůtě, namítl, že žalovaný ve správním spise neudělal žádný záznam o žádosti stěžovatele ze dne 23. 1. 2020, učiněné při prodlužování platnosti jeho průkazu žadatele o mezinárodní ochranu, o změnu místa hlášeného pobytu z původní adresy na adresu P. X, P. X (dále jen „nová adresa“) doloženou novou nájemní smlouvou, a to jen kvůli tomu, že v předloženém dokladu o ubytování bylo chybně uvedeno číslo popisné domu, kde měl stěžovatel zajištěno ubytování. Předvolání tak žalovaný nesprávně doručil na původní adresu pobytu stěžovatele, který se pohovoru nemohl zúčastnit, jelikož se o jeho konání vůbec nedozvěděl, a tak nemohl vypovídat o skutečnostech relevantních pro udělení mezinárodní ochrany. Podle stěžovatele současně závěr městského soudu, že ve správním spisu, který je očividně kompletní, není založena žádná písemnost prokazující podání řádné žádosti o změnu místa hlášeného pobytu stěžovatele, pouze potvrzuje tvrzení stěžovatele, že žalovaný o jeho žádosti neudělal do spisu žádný záznam. Závěrem stěžovatel navrhl provedení důkazů jeho výslechem, výslechem jeho manželky a kopií rodného listu jeho syna.

[7]S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8]Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti

[9]Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto

pokračování

ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele,“ který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, kasační stížnost přesahuje vlastní zájmy stěžovatele v následujících typových případech:

- kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu;
- kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně;
- kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit tzv. judikatorní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně;
- kasační stížnost je dále přijatelná, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O zásadní pochybení se v konkrétním případě může jednat tehdy, pokud krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu; popřípadě krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[10] Nejvyšší správní soud však neshledal, že by se městský soud dopustil zásadního pochybení nebo že by se při rozhodování v dané věci jakkoliv odchýlil od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, a založil tak důvod přijatelnosti kasační stížnosti.

[11] Podle § 25 písm. d) zákona o azylu se řízení o mezinárodní ochraně zastaví, jestliže se žadatel o mezinárodní ochranu bez vážného důvodu nedostavil k pohovoru. Doručování písemností pak upravuje § 24 zákona o azylu, přičemž podle odst. 1 předmětného ustanovení se doručuje účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany do vlastních rukou pouze do místa jeho hlášeného pobytu, případně žadateli o udělení mezinárodní ochrany na adresu pro doručování. Podle § 77 odst. 2 zákona o azylu pak může žadatel o mezinárodní ochranu požádat o změnu místa hlášeného pobytu, přičemž součástí takové žádosti musí být náležitosti a doklady vyjmenované v písm. a) až c) předmětného ustanovení.

[12] Stěžovatel namítl, že žalovaného o změnu místa jeho hlášeného pobytu na novou adresu řádně požádal, avšak žalovaný o této žádosti do spisu neučinil žádný záznam, a to pouze z toho důvodu, že v předloženém dokladu o ubytování bylo chybně uvedeno číslo popisné domu, kde měl stěžovatel zajištěno ubytování. Nejvyšší správní soud v této souvislosti konstatuje, že podle § 77 odst. 2 písm. b) a odst. 5 téhož ustanovení je stěžovatel povinen předložit správný doklad o ubytování, tj. v posuzovaném případě nájemní smlouvu se všemi náležitostmi i správnými údaji. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že stěžovatel nepředložil řádný doklad o ubytování, resp. že předložená nájemní smlouva obsahovala chybné údaje, postupoval správně, pokud změnu místa hlášeného pobytu stěžovatele neprovedl, nýbrž na tento nedostatek stěžovatele upozornil a vyčkal předložení bezchybné nájemní smlouvy. Stěžovatel však již novou a bezchybnou nájemní smlouvu žalovanému nepředložil, pouze si chybný údaj opravil ve svém vyhotovení.

[13] Stěžovatel tak nepodal řádnou žádost o změnu místa hlášeného pobytu se všemi náležitostmi stanovenými v § 77 zákona o azylu, a proto byla v jeho evidenční kartě správně vedena pouze původní adresa jeho hlášeného pobytu, přičemž až ke dni 27. 4. 2020, kdy stěžovatel řádně požádal o změnu této adresy, žalovaný do evidenční karty zavedl adresu novou. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že žalovaný stěžovateli řádně zaslal předvolání na adresu jeho hlášeného pobytu, stěžovatel se však k pohovoru k jeho žádosti o mezinárodní ochranu bez vážného důvodu nedostavil. Nejvyšší správní soud proto ve shodě s městským soudem uzavírá, že žalovaný postupoval správně, pokud řízení o mezinárodní ochraně podle § 25 písm. d) zákona o azylu zastavil.

[14] K obdobnému závěru ostatně dospěl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 26. 2. 2004, č. j. 6 Azs 16/2003 - 58, v jehož právní větě konstatoval, že vážným důvodem podle § 25 písm. d) zákona o azylu, pro který se žadatel o udělení mezinárodní ochrany nedostavil k pohovoru, a jehož absence vede k zastavení řízení o mezinárodní ochraně, není změna místa hlášeného pobytu, kterou tento žadatel řádně neoznámil podle § 77 a § 78 zákona o azylu.

[15] Nejvyšší správní soud nad rámec výše uvedeného ve shodě s městským soudem konstatuje, že správní spis je v posuzovaném případě zjevně kompletní, řádně očíslovaný i opatřený odpovídajícím spisovým přehledem. Stěžovatelem navržené důkazy by tak již byly nadbytečné a nemohly by nijak ovlivnit relevantní skutková zjištění ani výsledek věci.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že jeho ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na námitky obsažené v kasační stížnosti a městský soud se v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu jednotlivých ustanovení zákona o azylu, který je v judikatuře vyjádřen. Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci ani zásadní pochybení městského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, ani žádný jiný důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, shledal ji proto ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2021

JUDr. Jiří Palla

pokračování

předseda senátu